

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č.39 červenec 2019

A JE TU LÉTO, ČAS PRÁZDNIN A DOVOLENÝCH

Na začátek mi dovoluji několik upřesňujících informací k akcím, které jsem zmiňovala v minulém zpravodaji. Ne všechno je tak, jak bylo původně plánováno a popsáno. Jak praví klasik, může se nám to nelíbit a můžeme s tím nesouhlasit, ale to je tak všechno, co můžeme. To, co se mění, není možné z naší strany ovlivnit – dodání domácích kompostérů z dotačního titulu realizovaného přes mikroregion Pocičlinsko, bylo posunuto na příští rok z důvodu velkého zájmu a malé výrobní kapacity dodavatele. Budování nového dětského hřiště na návsi a doplnění hracích prvků na fotbalovém hřišti by mělo být realizováno na začátku prázdnin z důvodu delší dodací lhůty vybraného dodavatele. Stejně tak z kapacitních důvodů došlo k posunu termínu realizace rekonstrukce veřejného osvětlení. Pokročilo jednání s Rolnickou a.s., Králíky o výměně obecních pozemků za pozemky vhodné pro budoucí výstavbu v jižní části obce. Zároveň jsme podali žádost o zpracování územní studie pro tuto rozvojovou plochu. Bez této studie nebude možno realizovat žádnou výstavbu. Čekáme na výsledek podání žádosti o dotaci na opravu vichřicí poškozené plastiky Kříže na křižovatce směrem na Šaplavu. O vývoji v projektu kanalizace jsme vás informovali na veřejné schůzi, která proběhla v dubnu. Chceme vám touto cestou poděkovat za velkou účast a váš zájem. Podrobné informace a projektová dokumentace jsou dostupné na webových stránkách obce. O dalším postupu budete informováni. V dubnu se nám, i přes naši veškerou snahu, nepodařilo vyhnout vedení objízdné trasy přes naši obec pro nákladní dopravu z důvodu uzavření železničního přejezdu v Ostroměři. V některých dnech projelo, podle našeho odhadu, obcí 800 – 1000 kamionů. Naštěstí nedošlo k žádným velkým problémům nebo nehodám. Od května diskutujeme se Správou silnic KHK opravu poškození silnic. Podle obdržených informací by měla být oprava dokončena do konce měsíce června a zhodnocení případného poškození a oprava mostů do konce měsíce října tohoto roku. V dubnu jsme se již podruhé připojili k celorepublikové akci Uklidíme svět, uklidíme Česko. Více informací k této akci naleznete uvnitř zpravodaje. A v dubnu také proběhlo již tradiční pálení čarodějnic s průvodem obcí a opékáním buřtů na místním hřišti. V květnu jsme uspořádali první ročník akce Ohnišťanský pochod aneb poznej svoje okolí. Zde bych chtěla poděkovat panu Štěpánovi Tobolkovi za pomoc s přípravou informací o zvířátkách a Davidovi Snopkovi za texty, které bylo možno najít po celé trase. Dále jsme zorganizovali jízdu do divadla Palace Praha a v místní hospodě se konala Retro Disco party. V červnu pak Crossfit Games, účast na Avon pochodu v Praze, tradiční Ohnišťanský pedál a zahájení prázdnin, letos na téma Pojďte s námi do Řáholce. V červenci nás čeká již tradiční Turnaj v malé kopané, v srpnu oslavy čtyřiceti let od založení fotbalového klubu a v září Zetoriáda, setkání sokolníků a Zorbing fotbal. O všech těchto akcích naleznete informace v našem zpravodaji. A já opět mohu napsat pouze DÍKY, DÍKY a DÍKY všem organizátorům, těm kdo pomáhají, no prostě všem těm, kdo mají chuť něco dělat, nevádí jim obětovat svůj vlastní volný čas a připravují pro nás spoustu zábavy a příjemně strávených chvil.

Během prázdnin proběhne v naší mateřské škole rekonstrukce umyvárny a toalet, která je podmínkou pro odsouhlasení rozšíření kapacity mateřské školy na 28 dětí. Toto rozšíření kapacity nám umožnilo pro příští školní rok pokrýt zájem všech dětí přihlášených k zápisu. Jak jsme vás již informovali v zápisu z květnového zasedání zastupitelstva obce, naše paní účetní, paní Jana Kořánková, se rozhodla ukončit svůj pracovní poměr k 30.6.2019. Dovolte mi, abych ji jménem nás všech, poděkovala za dlouholetou vzornou práci pro obec a popřála ji hodně úspěchů v novém zaměstnání. A ještě jednu věc bych ráda zmínila – Ohnišťanský zpravodaj slaví své desáté narozeniny. Paní Lidmila Štraufová, Honzo Bucku a všichni, kdo svými příspěvky a fotkami pomáháte k jeho vydávání, děkuji vám všem, bez vás by tyto narozeniny určitě neslavil a jsem si téměř jistá, že bychom ho ve svých schránkách všichni postrádali. I nadále platí, že uvítáme, pokud za námi budete přicházet se svými návrhy, požadavky a nápady. Můžete využít úřední hodiny (středa 18:00 – 21:00 hodin) nebo náš email obec.ohnistany@seznam.cz či diskuzní fórum na webových stránkách www.ohnistany.cz

Přeji vám krásné léto, příjemně strávenou dovolenou, školákům a studentům pomalu ubíhající prázdniny a nám všem čas na odpočinek, relaxaci a načerpání nových sil.
Eva Jiříčková

Společenská rubrika

Ve třetím čtvrtletí letošního roku se budou slavit v naší obci osmaosmdesátiny, dvaosmdesátiny, pětaosmdesátiny a sedmdesátiny.

Přejeme našim oslavencům všechno jenom to nejlepší, hlavně hodně zdraví!

Srdečně zdravíme paní Zdeňku Pickovou, pana Jana Štraufa, paní Lidmilu Štraufovou, pana Františka Mejdra, paní Danu Šmídovou a pana Stanislava Chválu.

Oznamujeme občanům, že dne 21. dubna 2019 zemřel ohnišťanský občan pan Vlastimil Šperk z čísla popisného 78. Bylo mu nedožitých 64 let.

Pranostiky na 3.čtvrtletí

- 13.července – Svatá Markyta hodila srp do žita.
18. července – Na svatou Kamilu slunce má největší sílu.
20. července – Svatý Eliáš přichází s deštěm nebo s bouřkou.
25. července - Na svatého Jakuba, brambor první úroda.
Kdo se v létě nezapotí – v zimě se nenasytí.
V červenci dešť a slunečná pohoda – hojná v příštím roce bude úroda.
15. srpna - Svatá Terezie zasazuje zimní okna.
24. srpna - Od svatého Bartoloměje slunce již tolik nehřeje.
28. srpna - O svatém Augustinu léto opouští krajinu. Když v srpnu fouká severák – bude dlouho pěkně pak. Nejsou-li v srpnu hříby – nebude v zimě sníh.
Srpen má nejkrásnější počasí v roce.
Ať si kdo chce co chce říká, v srpnu ještě do rybníka.
1. září - Jaké počasí Jiljí ukazuje, takové po celý měsíc dodrží.
21. září - Po svatém Matouši, čepici na uši.
21. září - Pohoda o svatém Matouši čtyři týdny se neruší.
22. září - Je-li jasno na den svatého Mauricia, bývá v zimě větrno.
Září na strakaté kobyle jezdí.
Září – na léto jde stáří.
Záříjové přání prospívá osení.

Obecní knihovna o prázdninách

Obecní knihovna oznamuje uzavření přes prázdniny a to od 1.7. do 31.8.2019 - s tím, že když si bude chtít někdo půjčit knížku může se obrátit na paní Syřišťovou

Dodatky k článku starostky obce pí. Ing. Jiřčkové ve Zpravodaji č. 38.

Paní starostkou ohlášená beseda ke kanalizaci se konala dne 13. dubna. Účast překonala očekávání! V sále se nás sešlo nejméně 70 a vše nasvědčovalo tomu, že je každý připravený dozvědět se co nejvíc, což se taky potvrdilo. Samozřejmě, že ti účastníci, kteří vykonávají práci alespoň trochu podobnou té, která bude vybudování kanalizace vyžadovat, věděli na co se ptát. Nás, v naší věkové kategorii, zajímalo hlavně to, kolik to bude stát a kdy se to bude konat. Toto vše jsme se od paní starostky dozvěděli a tak jsem si jen povzddechla, že i nadále musíme shánět firmy, zabývající se vývozem těchto septikových produktů, protože výsledný efekt stavby kanalizace je v nedohlednu a za trvání našeho života to nebude.

Na závěr byly předloženy mapy první, druhé i třetí etapy, kde se každý „našel“.

Vyplývalo z toho, že stavba to bude velická a hodně dlouhodobá. Musí projít křížem krážem celou obcí a ještě kousek dál. Ale, zase je třeba říci, že je to něco, co bude sloužit dalším a dalším generacím.

Odsune to taky stavbu chodníků, ale zase se budou moci budovat etapově. Zkrátka, když už se to neudělalo až dosud, tak to bude muset ještě počkat.

Mohou se dát do pořádku jiné věci, jako jsou ta dětská hřiště a nebo další kulturní památky.

Vlastně, už brzy bychom se měli dozvědět, jak dopadla žádost o dotaci na opravu sochy na křižovatce k Šaplavě. Bude-li žádost vyřízena kladně, je třeba myslet na konečnou podobu oné sochy a co by zajistilo, aby vložená plastika nebyla opět ukradena, aby to technicky nešlo. Biblická postava uvnitř by mohla být naznačená pouze reliéfově. L. Š.

To tu ještě nebylo,

aby děti z naší mateřské školy odjely do skoličky v přírodě! O průběhu jejich pobytu nám jistě vše vypíše paní ředitelka! Já povyprávím, jak to probíhalo bez nich tady! Všichni jsme říkali, že jsou na to, být týden mimo domov, moc malé a tak v den jejich odjezdu jsem zbalila automapu a vyrazila jsem k Duongovým. Snažila jsem se jim vysvětlit, kde vůbec jejich Toníček je a co by měli udělat, kdyby jim v noci volaly paní učitelky, že tam Toník pláče a chce domů. Tomášovi jsem cestu ukázala na mapě. Byla u nich zrovna maminka Lucie, ta se k hovoru přidala a říkala, že taky počítá, že bude jejich Anička plakat a že pro ni pojede. Ale – žádná noční rallye na trase Ohnišťany – Sudín se nekonala! Děti si to užívaly tak, že si na domov ani nevzpomněly! To proto, že paní ředitelka Skořepová a paní učitelky Štanclová a Picková měly připravený program, který děti tak zaměstnal, že si ani nevzpomněly na mamku a tatku doma! Tyto dámy přivezly všech 12 dětiček naprosto v pořádku domů. Patří jim za to veliký dík! L. Š.

Ohlédnutí

V uplynulém čtvrtletí bylo v naší obci několik událostí, ke kterým by asi mělo být něco řečeno.

Hned 2. dubna nastala apokalypsa! Přitřiklo se tolik kamionů, že jsme se nestačili ani divit, že jich vůbec tolik je! Naší obcí byla vedena objízdná trasa silnice Jičín – Hradec Králové. Bylo to – jedním slovem – strašné! Upřímně lituji všechny lidi, kolem kterých toto jezdí denně! Nedá se to popsat – doma se nám všechno tráslo a to tak, že nám spadl ze zdi obraz! Počítali jsme je – za jednu hodinu projelo 60 kamionů. A sousedka Hanička počítala v jinou hodinu a napočítala jich mnohem víc! Jezdily ve dne v noci i o víkendu!

A že by dodržovaly předepsanou rychlost? Ani náhodou! Když to 8. dubna skončilo, velice jsme se radovali! Velikonoce – jako vždy – nejhezčí svátky v roce! Přišlo tolik dětí a prožila jsem s nimi chvíle absolutní radosti!

A čarodějnice 30. dubna? Sice se zmenšil počet těch dospělých, asi jim propadly letové průkazy – zato měly úplně nové „růby“ a moc jim to slušelo. Co ale bylo těch úplně malých čarodějnic – to se nedalo ani spočítat! Na hřišti se vyřádily! Pořadatelé – hasiči – měli vše pod kontrolou – byli v pracovních oblecích a tak je v případě potřeby nikdo nepřehlédl. Měli i tady však zákroky – zastihla jsem starostu hasičů v plném zásahu. Velmi soustředěně rozbaloval z papírku lízátko Tomášovi, který to nemohl za nic na světě zvládnout. Na závěr programu přišel Oháječek a zazpíval nám, podotýkám, že velice hezky! Díky jim za to!

Dne 8. května se uskutečnil Ohnišťanský pochod po okolí – zúčastnilo se ho 83 občanů a občánek, což je skutečně rekord. Všichni šli starou silnicí do Lískovic a odtud přes Tereziny Dary na hřiště se posilnit. Na trase bylo připraveno asi 11 zastavení, která nachystal pan Štěpán Tobolka jako malou naučnou stezku. Všem se tento výlet moc líbil!

A aby ne! Je to nejhezčí a nejromantičtější přírodní partie u Ohnišťan! A to ještě kdyby se trochu upravilo okolí u křížku a zabudovala se tam lavička!

Ani se nechce věřit, že v květnu 1945 touto starou silnicí projížděla podstatná část fronty ruské armády! Jeli několik dnů ve dne v noci, spěchali na pomoc Praze! Tanky, děla, koně, povozy plné vojáků – to už je dneska všechno téměř zapomenutá historie!

Dne 19. května si vyjeli zájemci a milovníci divadla do Prahy do divadla Palace

Na představení Miláček Anna. Bylo to hezké! Přijel pro ně autobus až do Ohnišťan a pohodlně se dostali tam i zpět a ještě navíc se dobře pobavili a zasmáli! Obecní úřad tak poskytl občanům opravdový kulturní zážitek!

Chci se s vámi podělit o řešení problému s vyvážení septiku. Navázali jsme zákaznický kontakt s firmou ERSa z Bříšťan. Provozovatel je velice vstřícný, ochotný a rychlý! Jeho telefon má číslo **739572367**. Doporučuji!

MATEŘSKÁ ŠKOLA OHNIŠŤANY

TĚŠÍME SE NA PRÁZDNINY

Prázdniny se nám blíží a my se na ně s dětmi moc těšíme. Ve školce jsme si společně užili spousty legrace a mnohému se naučili. Jednou z našich jarních akcí byla velikonoční koleda po vesnici. Děti chodily s pomlázkami, které si přinesly do školky, koledovat.

Přinesli jsme do školky plný košík dobrot. Nadále jsme zachovali tradici „Čarodějnice v mateřské škole“. Děti ráno přišly do školky převlečené za čarodějnice a čaroděje, vařily čarovný lektvar a šly průvodem po vsi - tímto děkujeme občanům Ohnišťan za milé přivítání dětí a za sladkosti, které děti dostaly.

V měsíci květnu jsme oslavili Svátek maminek, děti jim vyrobily krásné dárečky a přání. Novou akcí mateřské školy byl „I. společenský ples mateřské školy Ohnišťany“, který proběhl v dopoledních hodinách v mateřské škole. Děti přišly ve společenském oblečení, děvčátka v šatech, chlapečci v oblecích a společně jsme se učili společenské etiketě a společenským i moderním tancům. Děti se naučily, jak se tančí mazurka, polka, ptáček, disko, zatančily si i „Mašinku“ a „Makarenu“ ☺. Naučily se co je to dámská a pánská volenka, jak se muž chová k dámě a proč, jak se ve společnosti chová dáma a proč. Nejvíce očekávaným převkypením celého našeho plesu byl raut. Naše milá paní kuchařka dětem připravila plno dobrot a děti se učily, jak se na takovém společenském rautu mají chovat, co je vhodné a co vhodné není. Ples se velmi povedl a všem se nám moc líbil, příští rok ho určitě znovu zopakujeme. Další akcí, která je úplně nová, byla tolik očekávaná „Škola v přírodě“.

Letos jsme s dětmi jeli do Sudína blízko města Dobrušky, bylo tam krásně. Škola v přírodě proběhla v indiánském duchu, celý týden si děti hrály na indiány. Malovaly si indiánská trička, vyráběly si čelenky, totem a indiánskou vlajku. Byli jsme také na výletě autobusem v Dobrušce, kde jsme vylezli na městskou věž a viděli daleko do okolí. Děti si užily i stopovanou a hledání pokladu, pyžamovou diskotéku a stezku odvahy po naší chalupě. Za celý týden nám nikdo z dětí nezaplakal, byly spokojené, šťastné a večer patřičně unavené ☺. Za přípravu školy v přírodě patří velké poděkování kolektivu mateřské školy „DĚKUJI DĚVČATA“. Děkuji i všem rodičům za spolupráci, bez které by to také nešlo. A moc děkuji Obci Ohnišťany - paní starostce Ing. Evě

Jiříčkové a zastupitelstvu obce za sponzorování dopravy na „Školu v přírodě“, zároveň velké poděkování za celoroční spolupráci a ochotu. Vážím si toho. Měsíc červen nám přinesl také mnoho radosti a zábavy. Oslavili jsme Svátek otců, děti tatínkům vyrobily krásné dárečky, které jdou pověsit ke klíčům. Dále jsme pasovali naše „předškoláky“ na „školáky“. Pasování proběhlo na školní zahradě pod názvem „Indiánské léto“. Děti přišly oblečené za indiány, soutěžilo se, opékalo se a radovalo se. V sobotu 22.6. nás čeká 21. ročník ohnišťanského pedálu, věřím, že bude hodně účastníků, že nám bude přát počasí a společně si akci užijeme. Poslední týden v červnu nás čeká ještě „Spaní ve školce“. Děti budou jednu noc spát ve školce a budou si užívat soutěže, cestu za pokladem, stezku odvahy a hry s kamarády - „Školka bude jen naše“. Děti si vyzkouší odloučení od rodičů, statečnost a odvalu. Už se moc těšíme.

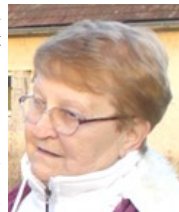
Přejeme vám všem krásné a sluníčkové prázdniny. Děti a kolektiv mateřské školy Ohnišťany.

Mgr. Radka Skořepová, ředitelka MŠ

Slavíme narozeniny !

Čas je velice relativní pojem. Někdy se za jedinou minutu stanou věci, které obrátí život člověka úplně naruby a někdy se čas neuvěřitelně vleče, na příklad sedíme-li třeba u lékaře v čekárně a čekáme na vyšetření.

Budu dnes mluvit o časové jednotce „deset let“! Co všechno se za deset let stane. Na příklad – narodí se člověk! Naučí se chodit! Pak prožije nějaký čas v mateřské škole, přejde do základní školy a než ono desetiletí uteče, je ve čtvrté třídě a je z něj skoro celý člověk! Deset let je dlouhý časový úsek! Dá se za tu dobu udělat mnoho věcí, třeba – napsat 40 x noviny! Ano, právě nyní má své 10. narozeniny Ohnišťanský zpravodaj. Vzpomínám na jeho narození a první krůčky. Nevěděla jsem kudy kam – mohu napsat toto – nebo toto? Jak těch osm stránek zaplním? K tomu potřebuji stále dopisovatele! Udělala jsem je z hasičů, sportovců a mateřské školy. Nebylo to jednoduché – ale musel do toho jít i starosta a starostka obce, ekonomka a někdy – zcela výjimečně i někdo z občanů.

Po několika letech jsem pochopila, že mi nikdo neporadí ani nepomůže a že je úplně na nás, jak tyto obecní noviny budou vypadat. Snažím se psát o všem, co se ve vsi událo a nebo udá a obecní zastupitelé předávají prostřednictvím zpravodaje všechny potřebné informace mezi sebou a občany a tak to celé funguje.

Už několikrát jsem byla rozhodnutá, že psaní přenechám někomu jinému, ale tak nějak „někdo jiný“ nebyl. Hned od prvního vydání jsem měla velmi smělý plán – vydržet deset let. To jsem splnila a tak teď už mohu přestat psát kdykoliv, zjistím-li, že už opravdu nemám psát o čem.

Jakmile se nějaký článek napíše a uveřejněním se pustí ven, tak už si žije svým vlastním životem. Někdo si ho někde přečte a nic mu to neřekne. Někoho jiného zaujme natolik, že o něm popřemýšlí. Někdo řekne názor nebo vysloví svůj vlastní a pak už vznikne to, že se začne o daném tématu mluvit.

Seřadím-li si to v hlavě, myslím, že nejvíc čtenáře zaujala příloha „Sliby se mají plnit“. Čtenáři o tom debatovali, zahrnovali do oné zmiňované kategorie staveb i mnoho dalších domů a pak se došlo k závěru, že téměř všechny domy byly původně stejné.

Z částí novin je dost sledovaná společenská rubrika. Ani nevím, zda si čtenáři uvědomují, proč to píši skoro až nesrozumitelně – to proto – abych neprozrazovala osobní údaje!

Také se sledují pranostiky – za těch 10 let jsem vyčerpala asi všechny zdroje a některé obdobně i opakuji. Ale, zkuste najít některé úplně nové!

A snad nikdo z čtenářů se nezapomene mrknout, kolik na poslední stránce stojí čápů! Občas u nás i někdo zazvoní a řekne – prosím tě, nemůžeme se dopočítat, kdo nám ještě chybí? Myslím však, že mají Ohnišťany na dlouho vyčerpaný přiděl miminek! Teď, při sletu čarodějnic, jsem všechny přítomné ženy okukovala a už jsem myslila, že konečně jedno těhotenské břicho vidím. Málem jsem radostí zatleskala, ale vedle mne sedící paní mě uklidnila – ne – to není nic pro čápa – to je flouščka! Tak jsem tiše připustila, že tento zpravodaj bude asi bez čápa!

Mám také 15 čtenářů, kterým zpravodaj posílám. A někteří reagují! Přejde-li jejich připomínka zpátky až ke mně, pak nejvíc potěší, napíše-li někdo: „Nikdy jsem u vás ve vsi nebyla, ale přesto to tam dokonale znám! Znáám vaše hasiče, sportovce i paní starostku.“ A to je právě to, o co mi jde – naši obec zviditelnit!

Celé ty roky na zpravodaji spolupracuji s panem Janem Buckem. Bez něj by noviny asi nevypadaly tak, jak vypadají! Co mohu, napíši na svém počítači. On potom přijde, přehraje si to na flešku a doma to srovná tak, aby to mělo onu finální podobu. A hned mi to pošle zpátky jako „první nástřel“.

Třeba ve 2,00 hodiny ráno! Tolik to dá práce! A když se dohodneme, tak to odešle do tiskárny a čekáme! Nevím vlastně na co! Málokdy je nějaká reakce!

Chtěla jsem na něm, aby taky něco napsal na téma „Jak udělat noviny“ vzhledem k tomu desetiletí, ale řekl, že potom něco připiše! Jsem zvědavá!

Myslím, že i pro obec je dobré mít své noviny, nechá se jimi mnoho sdělit, vysvětlit nebo i dohodnout.

Také v této chvíli myslím na pana exstarostu Milana Peštu, který to vymyslel, na paní starostku Ing. Evu Jiříčkovou, která tyto noviny plně využívá a oběma jim děkuji za jejich podporu!

L. Š.

Jak jsem hledala patníky a mezníky.

Daně – stále aktuální téma!

V 18. století bylo třeba zvýšit daně, protože dosavadní způsob byl nedostatečný a stále nestačil plnit královskou pokladnu. Byl udělán proto nový soupis zdanitelných objektů a protože příkaz k tomu dal císař Josef II., nazývá se tento soupis Josefským katastrem.

Očekávala jsem, že se z této doby objeví patníky a mezníky a že z nich bude možné načerpat trochu historie. Ale, vše o tom je zapsáno trochu jinak! Měří se – na příklad – takto:

„Od vsi Wohnišťan dajíc se směrem po cestě k půlnoci na konec pole Nr.699, kdež při té cestě jest hrubý konec vyházený. Jdouce mezi až ke konci meze, kdež kůl vrbový ujatý a s hlinou okopaný stojí – 321/6 sáhů“.

Takto popisně to pokračuje a první kamenný mezník se objevuje až na hranici Smidar a pokračuje to opět dost mlhavě!

„Od toho kamenného mezníka pouštějíce se k straně východní lukama k jednomu mezujícímu vazu, pak k takovému dubu, od něhož podle luk a do půl louky a tu nápodobně kamenný společný mezník ode dávna zasazený se spatřuje.“

A pak jsem se v tom dočista ztratila – nejen v katastru a jeho popisu, ale i v těch stromech, které jsou už jistě dávno vyrostlé, ba i pokácené a pochopila jsem, že v našem kraji nám mezníky ani patníky nic neřeknou, nikam nás nedovedou, ani nám žádnou historickou událost neprozradí. Protože tu žádné nejsou a pokud byly, pak byly odstraněny, protože překážely při polních pracích a nebo se někomu tyto kamenné kvádry na něco hodily doma. Ale, taky je možné, že zůstaly zahrabány někde pod zemí.

Objevování těchto objektů mohu tedy milovníkům historie doporučit – ale, že je naleznete – no, nevím! Ovšem říká se, kdo hledá – najde! P. S. Musím však dodat, abych byla spravedlivá, že jsem našla zápis z roku 1925 o tom, že bylo nařízeno obilit mezníky u obecních pozemků. Což dokazuje, že tu nějaké taky byly! Ale, víc o tom nebylo napsáno už nic! Možná, že se to týkalo Bílých sloupů. L. Š.

Krátce

Paní Štraufová mi říkala, že bych měl napsat něco o Zpravodaji k jeho desetiletí. Myslím, že ve svém článku napsala vše. Největší zásluhu má právě ona, její houževnatost. To ona „uhání“ všechny, co přispívají: Školku, hasiče, sportovce i vedení obce, aby své příspěvky dodali včas. Aby měl Zpravodaj různorodý obsah zajímavý pro všechny věkové skupiny, tak sama hledá v historii a píše o spoustě dalších témat. Takže já si pravidelně chodím s fleškou stáhnout vše, co připravila. Staré fotky si oskenuji, některé příspěvky dostávám elektronicky. Pak strávím nějaký čas kombinací článků a fotek tak, aby každá stránka byla vyplněná. Pak Zpravodaj pošlu k závěrečné korektuře starostce Evě Jiříčkové, ona mě ještě upozorní na překlepy, odskočení textu apod., já to opravím a odešlu do tiskárny.

Jan Bucek

Za časů roboty!

Tyto příběhy jsem už několikrát popisovala, ale uprostřed tohoto povídání bude přeci jen něco nového. Je neuvěřitelné, že teprve v 19. století byla zrušená robota! Do té doby museli lidé pracovat na panském poli, za tuto práci neměli nic a na svém poli pracovat nemohli právě pro tu práci na panském. Poddaní nesměli bez dovolení svého pána svůj vlastní statek prodat, nesměli dát své děti vyučit nějakému řemeslu nebo učit se na škole. Nesměli se stěhovat ani cestovat.

Když zdejší statek zakoupil v roce 1824 Dresler, vyžadoval ještě přísnější poslušnost, za nedodržení uplatňoval různé sankce, byl zlý až nemilosrdný.

Ale, i mezi poddanými byli lidé znalí svých práv a snažili se také své nároky uplatnit. Ze záznamů v kronice víme, že jedním z velkých bojovníků proti tomuto útlaku byl zdejší občan Václav Kysela. Bydlel v domě číslo popisné 103. Odmítal se podřizovat Dreslerovi a ten ho nechal za neposlušnost ztrestat i na lavici. To znamenalo, že dostal – třeba – 25 ran holí. Tento výkon se prováděl v Oboře. Kysela však na to nedbal. Když nenašel slyšení u Dreslera, vypravil se k císaři Ferdinandu Dobrotivému do Vídně.

K císaři se nedostal, byl kýmisi vyslechnut. Žádná náprava se ale nekonala.

Tato lidská omezení postihovala všechny lidi, někteří se pokoušeli z obce odejít bez souhlasu vrchnosti. Špatně dopadl takový odchod pro Ondřeje Šťovička. Utek, ale byl chycen a přes půl roku byl vězněn ve hladomorně na hradě Veliši. Žádal o propuštění, ale bylo mu sděleno, že:

„.... Když rukojmí zastaví, že chce již na gruntě zůstat, dobře hospodařit,

více nesbíhati pod základem 50 kop grošů českých, propuštěn bude.“

Jak pochopil, nelze ze zápisů zjistit, ale dostal výstrahu, že kdyby znovu utekl, má na hrdle – jako jiný zrádce jiným k výstraze, ztrestán být! Hrad Veliš byl znám už z roku 1316, kdy ho Jan Lucemburský zastavil Půtovi z Frýdlantu. Jako dědičné ho získali Vartenberkové. Po bitvě na Bílé hoře připadl jako konfiskát Albrechtovi z Valdštejna.

Šťovičkův soused Matouš dopadl lépe. Podařilo se mu utéci, ale až na několikátý pokus. Byl hledán! Na jeho dopadení byla vypsána odměna 10 kop grošů českých, ale nalezen nebyl.

Václav Kysela se však znovu vypravil do Vídně. Doprovázeli ho dva sousedé – Šťoviček, který bydlel v nynějším čísle popisném 104 a Minařík, který je uváděn v čísle popisném 49. Jeli povozem s volským potahem. Pro voly vezli dva pytle ovsu a kopu otepí sena. Pro sebe měli 12 bochníků chleba a uzené maso.

Rozhodně dnes není možné si takovou cestu představit! Ale – dorazili tam, po několikadenním čekání byli císařem přijati, vyslechnuti a získali císařský slib k nápravě. Ovšem, asi nepomohla jenom tato audience – ale blížil se rok 1848, kdy už se vše jevílo i panstvu zcela jinak. Kysela si však ušmýsl, že to byl on, kdo zrušení roboty zařídil a stouplo mu velmi jeho sebevědomí. Až toto přenesl i do svého chování nejen ve svém okolí, ale i ve své rodině a stal se z něho rodinný tyran! Jako osmdesátiletý otec seřezal i svého 60 letého syna a i vnuka, který chtěl zasáhnout. Ten byl už ženatý a samostatným hospodářem!

Tento nejstarší Kysela se dožil 92 let svého života a jeho manželka 91 let.

Oslavili své dlouhé manželství diamantovou svatbou, které se zúčastnilo mnoho potomků tohoto rodu i mnoho lidí z celého širokého okolí.

Jeho nejmladší syn měl dva syny a jednu dceru. Tito synové – Václav a Josef – padli v 1. světové válce. Dcera Anna se provdala za Františka Koska z čísla popisného 47. Tak zanikl rod Kyselů v této linii.

P. S. Jak jste jistě pochopili, Kysela měl dům č. p. 103 – dnes Sedláčkovi, Šťoviček měl dům č. p. 104 – dnes Novotných a Minařík vlastnil dům č. p. 49, což určitě není dům dnešního č. p. 49 – Müllerových.

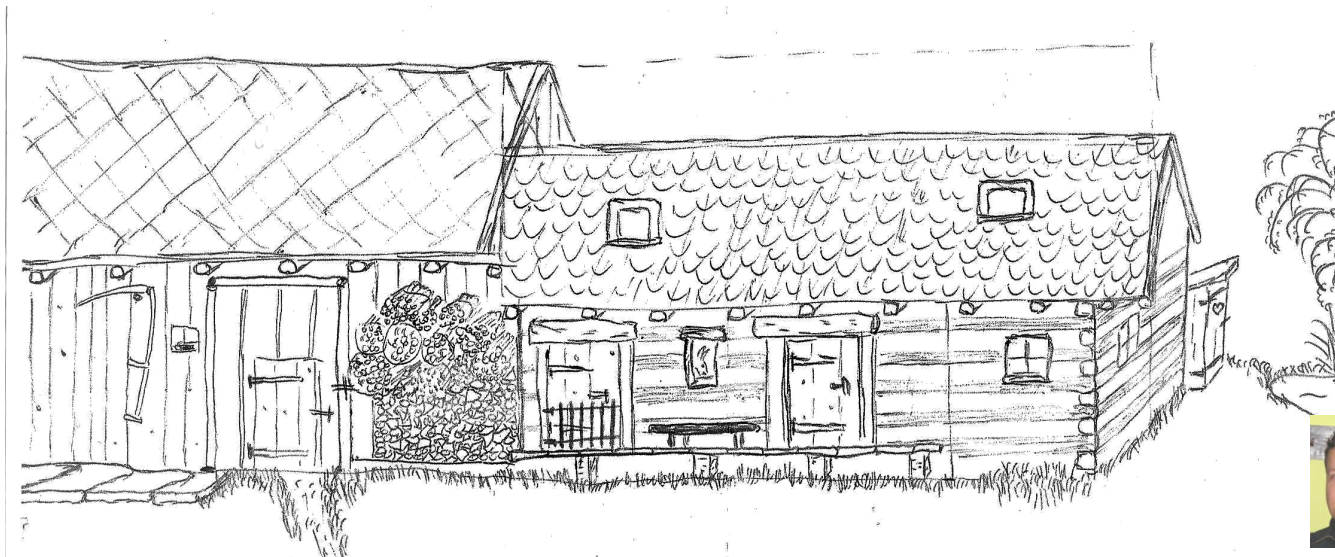
Dárek .

Tento obrázek nám předal jeho autor pan Marcel Hlavatý a beru to jako dárek k 10. narozeninám Ohnišťanského zpravodaje. Kresba vyjadřuje vzpomínky na dnes už neexistující dům číslo popisné 15, kdy na dvoře u Ježků stávala ještě jedna stavba – asi výměnek a jeho sociální a hospodářské zařízení.

Velice si vážím vzpomínek na minulost a schopnosti pana Hlavatého toto vyjádřit kresbou!

Děkujeme !

L. Š.

Hasiči

Léto je v plném proudu a tak nás trochu ochladí vzpomínka na jarní akce, jež uspořádal náš sbor. Hned první byl Maškarní bál pro děti v sobotu 30. března. Jak už jste všichni zaznamenali, tak v posledních letech máme v Ohnišťanech baby boom. To se odrazilo i v návštěvnosti zmíněné akce. Rok od roku se jí účastní více a více dětí. Letos jich bylo téměř 40 – přesného počtu je těžké se dopídit, protože je to jako počítat mravence v mraveništi. Když si k tomu připočítáte rodiče a prarodiče, tak je sál plný jako o ples. Tuto akci mám velmi rád, protože je to roztomilý pohled na ty malé špunty převlečené do pěkných kostýmů a užívající si bezprostřední zábavu a nefalšovanou radost z výhry při soutěži. Celé to odpoledne udržoval děti v rytmu DJ Tomáš Čáp a se soutěžemi pomáhaly Míša Čápková a Ájou Vrbovou. Díky jim za pomoc, protože všichni to s dětmi opravdu umí a akce tak dopadla na jedničku.

5. dubna jsme si naplánovali, a také uskutečnili, brigádu na úklid obou břehů podél Ohnišťanského potoka - od lávky u rybníka až k mostku u hřiště. To proběhlo ve stejném duchu jako loni, s tím rozdílem, že nás bylo o něco více a přišli pomoci i nehasiči. Posekali jsme a shrabali starý porost, který jsme následně svezli na hromadu u hřiště. Pak přišel čas na posliněnou v podobě opečených buřtů a dobrého pití.

Druhý den ráno jsme po čtvrt roce vybírali elektroodpad a překvapilo nás, že ho bylo více než při prvním sběru. Kdo měl problém s dovozem starých spotřebičů, tak jsme mu s nimi pomohli a k úřadu je dovezli. Další sběr bude někdy během letních prázdnin a o přesném termínu budeme včas informovat.

11. dubna dopoledne navštívila naši hasičskou zbrojnicí milá návštěva v podobě dětí ze školky včetně učitelského sboru. Privítali jsme je v zasedací místnosti, kde jsme si v rychlosti popovídali o požární bezpečnosti, názorně jim ukázali a popsali zásahovou výstroj a poté se přemístili do garáže. To bylo pro děti jiné kafičko. S velkým nadšením si zkoušely veškerou hasičskou výzbroj a zlatým hřebem byla jízda v požárním autě. Dle výrazu v jejich očích se jim naše setkání a ukázky velice líbily a já doufám, že v některém z dětí toto nadšení zůstane a v budoucnu rozšíří naše řady.

V úterý 30. dubna jsme uspořádali pálení čarodějnic. Je to opakovaná akce, která svým průběhem kopírovala minulé roky. Zpestřením ovšem bylo spálení velké hromady roští, které sem navozili místní při jarní údržbě svých zahrad. O bezpečnost při pálení bylo postaráno členy naší výjezdové jednotky, kde je z týlu jistila naše požární cisterna.

Ještě ten samý týden v sobotu – 4. května – jsme se zúčastnili soutěže ve Smidarech. Byla to okrsková soutěž k výročí 145 let založení sboru spojená s Podkozákovskou hasičskou ligou. Bylo dohodnuto, že se nejdříve poběží okrsková soutěž a poté liga. Z okrsku jsme byli pouze 3 týmy – Smidary, Ohnišťany a Chotělice. Útoky proběhly v tom samém pořadí. Smidaráci zaběhli svůj ligový standart, což stačilo s přehledem na první místo. Nám se útok celkem vydařil a vybojovali jsme druhé místo, protože chotěláci si vybrali černou chvíli a útok nedokončili. Pak už probíhaly požární útoky, které se započítávaly do Podkozákovské hasičské ligy. Překvapení přišlo na závěr, kdy si smidaráci vytvořili B-tým s tím, že si zaběhnou poslední útok dne a ten si započítají do okrskové soutěže. My jsme se ani tolik o druhé místo nebáli, ale k tomu, aby odsunuli Chotělice z třetího místa, jim stačil jakýkoliv čas. A to se jim podařilo. Bohužel to dobrým vztahům v okrsku neprospělo a reakce chotěláků to jasně dokázala – odjezdem před vyhlášením výsledků.

8. června jsme uspořádali druhý ročník závodů Crossfit Games, ale o tom Vás více poinformuje v samostatném článku David Snopko.

Z.Chalupa

Z naší pošty

Napsala nám opět naše čtenářka Petra :

„Dobrý den – děkuji za Zpravodaj – je vidět, že humor vás neopouští! Řízek na hrobě mě fakt pobavil! Pak jste také chtěla vědět, zda někdo jede v Dobrém andělu. Já – pravidelně měsíčně, téměř od začátku, myslím, že době 3 roky.

Dost to sleduji a moc se mi líbí, jak to vedou. Pravidelně dostávám vyúčtování, rozdělení i vím, kam mé peníze šly. Jen jsem nedovolila své zveřejnění. Nikde to moc nevykládám, lidé jsou dnes různí. Pravidelně dostávám příběhy lidí, samozřejmě, vše elektronicky. Oni nemají žádné, ale vůbec žádné náklady na správu té nadace. Vše řeší on-line a lidé tam pracují, jako dobrovolníci. A sama znám rodiny, které Anděl podporuje.“

Dále mi napsala paní Černá :

„Dobrý den paní Štraufová – našla jsem vaši emailovou adresu na internetových stránkách Ohnišťanského zpravodaje. Přečetla jsem si vaše vzpomínky na období léta, kde jste vzpomínala na pana Bedřicha Jemelíka. Nevím, kolik vám je let, ale hledám informace z roku 1930, kdy na statku v Polesí byl správcem dvora Václav Verner. Jakoukoliv informaci o něm bych ráda přijala....“

Prosím, kdyby někdo ze čtenářů o tomto pánovi něco věděl, řekněte mi to, abych mohla podat zprávu! Nikdy jsem o něm nic nečetla, ani neslyšela – poptávala jsem se, žadatelce jsem to sdělila, ale znovu prosí, kdyby se náhodou někdo našel! L. Š.

BESIP – polygon Hradec Králové

Jak uvádím v článku o pochodu, získání reklamních předmětů nebylo úplně zadarmo, ale to tady psát nechci

Ale jelikož se blíží čas dovolených, možná pár užitečných rad na cesty. Jelikož já to třeba také dělám, tak si myslím, že to dělá

většina žen a spolujezdců při delších cestách na dovolené, tak pár informací ze stránek Besip.

Nohy na palubní desce, povolený bezpečnostní pás nebo láhev s vodou, i to vás může zabít. Na dlouhých cestách trávíme v autě i deset a více hodin v kuse, a tak není divu, že se snažíme udělat si cestu co nejpohodlnější. Jenže, právě naše pohodlí nám výrazně zvyšuje riziko zbytečných zranění, a leckdy nás doslova ohrožuje na životě.

Nohy na palubní desce jsou smrtící. V nekonečných kolonách, ale nejen v nich, v létě vidíme, jak si spolucestující natáhnou nohy na palubní desku pod čelní okno. Je to však doslova vražedné chování. Při případném výbuchu airbagu totiž nohy, které máme položené v místě, odkud vybuchuje, vyletí po jeho aktivaci stejnou rychlostí směrem k naší hlavě. Rychlost vybuchujícího airbagu pak je zhruba 300 km/h. Záchranáři popisují tato devastující zranění jako naprosto zbytečná. „Nohy a kolena po výbuchu airbagu letí proti obličejům a hlavě, při razanci, jakou nohy letí, se pak jedná o komplikované zlomeniny nohou, těžká poranění lebky, zlomeniny obličejových kostí, nevratná poranění kolenních kloubů, a neřídka dojde doslova k vytržení celých nohou z kyčelních kloubů. Tato zranění jsou devastující a neslučitelná se životem.“ Přitom je potřeba mít na paměti, že i při pomalém popojíždění v koloně, může auto za námi nedobrzdit, a za určitých okolností se i při nehodě v nízké rychlosti okolo 30 km/h airbag aktivovat. Domnívat se, že před nehodou stihneme nohy dát dolů je nesmysl, nehoda je otázkou desetin sekundy a nemáme šanci na situaci dostatečně rychle zareagovat. Věta: „Miláčku, vždyť stojíme v koloně...“ by tak mohla být tou vaší poslední.

Aby nás auto ochránilo

Moderní auta jsou navržena tak, aby nás co nejvíce ochránila. Aby tomu tak bylo, je potřeba vědět, jak toho využít a jak se chovat. Naše ochrana se skládá z řady drobností, které nám v součtu mohou zachránit život. Důležité a zásadní je správně sedět, mít správně nastavený a utažený bezpečnostní pás. Auto nás nejvíce ochrání v případě, že sedíme vzpřímeně a pás máme veden přes rameno, dotažený tak, aby nás v případě nárazu co nejdříve zachytil. Nejmodernější auta dokáží vyhodnotit díky senzorům a radarům, že je náraz nevyhnutelný, a v takovém případě sama nastaví sedadla do nejideálnější polohy, pás dotáhnou, a dokonce i bleskově zavřou okna, aby se naše končetiny nedostaly, například při přetočení automobilu, mimo vozidlo.

Tablet, telefon nebo voda jako projektil

Při dlouhých cestách na dovolenou máme v autě okolo sebe řadu věcí, které nám zpřijemňují cestu. Nejčastěji je to mobilní telefon, který u sebe máme běžně, ale děti často zabavíme nějakou hrou nebo filmem na tabletu, nezbytné je také mít u sebe v autě dostatek pití, a tak dále. Tyhle věci do auta patří, ne že ne. Vždy bychom ale měli myslet na to, kde a jak je máme umístěné, protože v případě prudkého brzdění nebo nehody se z nich stávají doslova projektily. Málokdo by si nechal na hlavu hodit z 5. patra například tablet. Přitom je to stejné jako když nás do hlavy trefí při rychlosti 64 km/h. Proto bychom měli v maximální možné míře využívat odkládací prostory, které konstruktéři auta navrhli, dávat věci do uzavřených schránek, tablety a mobily mít v odpovídajících držácích, a tak dále. Obvyčejný mobilní telefon se při rychlosti 90 km/h stává „cihličkou“ o váze přes 5 kilogramů. (viz. tabulka)

Zvýšení hmotnosti předmětu při havárii v rychlosti 50/90/130 km/h

PŘEDMĚT	HMOTNOST PŘI RYCHLOSTI 50 km/h	HMOTNOST PŘI RYCHLOSTI 90 km/h	HMOTNOST PŘI RYCHLOSTI 130 km/h
mobilní telefon iPhone 6S – 0,143 kg	2 kg	3,6 kg	5,3 kg
Kniha 0,4 kg	5,7 kg	10,2 kg	14,7 kg
Tablet Samsung 10 – 0,467 kg	6,6 kg	11,9 kg	17,2 kg
Nápoj – 0,5 litru 0,5 kg	7,1 kg	12,7 kg	18,4 kg
Fotoaparát Canon EOS 700D + objektiv 18 - 55	11 kg	19,9 kg	28,7 kg
Nápoj – 1,5 litru 1,5 kg	21,2 kg	38,2 kg	55,2 kg
Nápoj – 2 litry 2 kg	28,3 kg	51 kg	73,6 kg

(čerpáno z Besip) Přeji Vám všem ŠTASTNOU CESTU na Vaše dovolené a hlavně se všichni šťastně vrátíte zpět.

L.Čápová

O tom, co bylo mezi tím, si povíme pár slov právě nyní. Když se sobotní den přelil do své druhé části, začali se na ohnišťanské hřiště sjíždět sportovci ze širokého okolí v očekávání, jakou porci překážek jsme si pro letošek připravili a jak si s trati poradí.

Oproti loňskému roku se změnilo mnohé. Systém závodu jako takového zůstal stejný - jedna kategorie žen, dvě kategorie mužů - Hobby a Profi. Systém startování stejný - od dam, přes hobiky až po profi kategorii, co pět minut vybíhal na trať další člověk.

Co se změnilo, byly překážky. Vyhodili jsme ty, co dělaly největší problémy (hadice, kolečko) a naopak několik nových přidali. Závodník startoval netradičně vleže - musel pětkrát zvednout činku na bench. Odtud vyrazil přenést barely po vyznačené trati a po jejich odložení utíkal k hammerboxu, kde

musel mlátit palicí střídavě nahoru a dolů. Aby nevychladl, zvedl si pětkrát činku na mrtvý tah.

Po "mrtvole" přišla série aerobních překážek. Nejprve přeskoč/podlez, poté člunkový běh. Odpočinek v podobě lehu na břicho a podplazení sítě byl doplněn přechodem první balanční kladiny.

Další úsek byl opět náročnější. Nejprve dřepy se zátěží, poté první ručkovací překážka. Následovaly shyby. Z hrazdy závodník seskočil a odtáhl zahradní traktorek po vymezené dráze. Protože ruce jsou silnější, než se zdá, následovala druhá ručkovací překážka.

Po pěti metrech běhu další překážka - nošení kamenů. Odpočinek formou přeběhnutí druhé balanční kladiny a nástup na zvedání jednoručních činek byl posledním pohodovým místem trati.

Pokud až sem někdo došel v pohodě, odsud už začal pomalu plout ke dnu svých sil. Obracení pneu odebralo další živiny z již unavených svalů jenom proto, aby následné nošení pytle byl o to větší zážitek. Jen závodník položil jeden vak s pískem, přesunul se k druhému. Tentokrát již nestačilo odnést jej po vyznačené trati. Bylo nutné na vymezené vzdálenosti dělat výpady. Další zhruba pětmetrový běžecký úsek končil u obouruční činky. Tato překážka se jmenovala nadhoz. Závěrečné doražení obstaralo nenáviděné navíjení závaží na osu.

Dvacet jedna. Přesně tolik nástrah jsme si připravili pro dospělé a musím říci, že vzhledem k tomu, že panovalo vcelku teplé počasí, předvedli všichni účastníci úctyhodné výkony.

To však není vše, co se tento den dělo, mezi letošní novinky patří také zavedení dětských překážkových závodů. Naši nejmenší "závodili" na trati výrazně kratší, ale překážky měli podobné těm na dospělácké trati. Mrtvý tah, převrácení pneu, hammerbox, jednoručky, přeskoč/podlez nebo dřepy děti zvládaly s bravurou a všechny si za své snažení odnesly na památku medaili a tašku s věcnými cenami.

Další letošní novinkou byl příjezd několika sponzorů. Shybu.cz dorazilo s konstrukcí, kde si všichni mohli vyzkoušet, jak dobře umí viset na různých předmětech (kostka, válec, kulatina atd.), navíc zde proběhlo několik vložených disciplín.

Decathlon Hradec Králové přivezl ochutnávkou svých produktů pro fitness. Ochotná obsluha stánku každému zájemci s chutí odpověděla na každou otázku.

Vivo Barefoot Concept Store Hradec Králové nám přijel ukázat několik kolekcí obuvi od sportovní, přes volnočasovou, až po tu, ve které se člověk nestydí jít ani do divadla.

X-iont.cz se postaral o pitný režim závodníků.

Výzkumný ústav šlechtitelský a ovocnářský Holovousy si vzal na starosti žaludky závodníků a dodal výborná jablka, která obzvlášť po závodě přišla vhod.

Vondráčkův mošt potěšil nejen děti, které jej našly ve svých taškách, ale určitě i jejich rodiče.

Kdo měl chuť, mohl si vybrat z nabídky místního pohoštění - k dispozici byly jak alkoholické, tak nealkoholické nápoje a spousta dobrého jídla.

Mlsné jazyčky určitě potěšil vynikající trdelník.

Aby pauza mezi závody a vyhlášením výsledků nebyla tak nudná, proběhla další vložená soutěž. Plank. Nejprve nastoupili na řadu dospělí. Vyrovnali se do řady, na povel zaujali pozici, a kdo v ní vydržel nejdéle, ten si odnesl krásné hodinky.

Pro velký úspěch si tutéž disciplínu stříhly také děti. Nejlepší výsledky obou kategorií byly hodně přes deset minut, za což si všichni zaslouží velké uznání.

Nastal čas na vyhlášení výsledků. Stává se tradicí, že u nás se vyhlašují závodníci od prvního místa a každý si z nabízených cen může vybrat, co je mu milé. V nabídce byly například činky, nebo kettlebely z Decathlonu, spousta dřevěných hraček na shybování a tréninku visu (žížaly, koule, nebo kruhy z dílny Shybu.cz), výborné pivo z Pivovaru Lindr Mžany, iontové nápoje X-iont.cz, mošty od Vondráčkova moštu, jablka z Výzkumného a šlechtitelského ústavu, poukazy na kovářské práce od Uměleckého kovářství Josef Hnát, ale i spousta dalších krásných cen od Gladiator race (deštníky, trička, hrnečky, ...).

Děti si ve svých taškách kromě moštu od Vondráčků odnesly také krásná švihadla, či modelíny, jablíčka a poukázky na Vivo barefoot obuv.

Kdo nás neopustil ani po vyhlášení, ten si užil koncert v podání kapely L&K Acoustic a následnou hru našeho DJ.

Myslím si, že celá akce se velice povedla a to díky Vám. Vám všem, kteří jste přijeli a jakýmkoli způsobem se podíleli na průběhu celého dne. Někdo závodil, někdo fandil, ale všichni dohromady jsme vytvořili skvělou atmosféru, kterou si, jak doufám, za rok znovu společně připomeneme.

Na závěr mi dovozte ještě poděkování. Mé poděkování patří tradičně hlavně sponzorům, protože si pro závodníky připravili krásné ceny, také závodníkům za předvedené výkony a všem, kteří se podíleli na stavbě trati a další pomoci okolo, protože bez nich by to prostě nešlo.

Poděkovat se sluší Obci Ohnišťany za pomoc a poskytnutí zázemí, i SDH Ohnišťany za záštitu nad závody.

Speciální poděkování poté patří rodičům závodících dětí a divákům, kteří na závody přišli. Jistě víte, že dospělí závodníci platili 100,- Kč startovného, děti měly startovné dobrovolné. Rodiče se však postavili k celé věci úctyhodně a právě na dobrovolném startovném se vybralo poměrně dost peněz. Další peníze poté byly vybrány na startovném a na dobrovolném vstupném od diváků, kterým bych touto cestou také rád poděkoval.

Co se týká vybraných peněz, tak vězte, že budou použity dobře. Po zaplacení nákladů spojených se závody zbytek peněz putuje do MŠ Ohnišťany a paní ředitelka za ně pořídí hračky pro naše nejmenší. Za ně Vám patří velké díky.

A jak to vlastně dopadlo? Podobně jako loni. Vítězi jsou všichni, kteří doběhli do cíle. Klobouk dolů, za Vaše výkony a odhodlání. Pořadí zde:

Ženy:

Nikola Dohnalová
Svobodová Mirka
Denisa Pavlíková
Tereza Morávková
Monika Jandová
Pavla Šedivá
Martina Nováková
Mirka Vaculíková
Miluše Sokolová
Kateřina Snopková

Hobby:

Novotný Petr
Roman Šulc
Adam Jiříček
Pavel Šťovíček
Pavel Charous
Martin Karásek
Michal Sokol
Josef Hnát
Martin Novák
Tomáš Világi
Tomáš Čáp
Ivan Zummer
Martin Břízek
Pavel Vávra
Tomáš Frydryn
Petr Popelák
Jan Štancel
František Flanier

Profi:

Martin Šulc
Snopko David
Dominik Roza
Lukáš Kverka
Jan Bartoš
Tomáš Pelant
Václav Duzbaba
Aleš Černý
Matus László
Václav Dunovský
Lukáš Tomeš
Tadeáš Kverka

Díky a za rok na viděnou. David Snopko

Uklidme svět, uklidme Česko 2019

Již podruhé se naše obec připojila k celorepublikové akci Uklidme svět, uklidme Česko. Letos jsme se sešli v sobotu 6.4.2019 ve 13:00 hodin u Hasičského domu. Včetně myslivců, kteří tuto akci berou už jako povinnost, a nejmladších účastníků, se nás sešlo celkem 37. Což potvrdilo, že nejsme ke svému okolí lhostejní a chceme pro přírodu něco udělat. Opět nám, stejně jako loni, pomohl s odvozem odpadků pan Roman Tobolka, a patří mu naše velké poděkování. Zároveň děkujeme i Danovi Jirečkovi, který také pomohl se svážením pytlů s posbíraným odpadem a celá akce se tímto velmi zrychlila. Na začátku jsme si rozdělili rajóny a opět jsme uklidili nejen prostranství v obci, ale i příkopy okolo všech výpadovek z obce a část lesa. Naši myslivci si rozdělili les a příkopy směrem na Loučnou Horu, Podlesí, Myštěves, Kouty a Šaplavu. Nejmladší účastníci s rodiči, stejně jako loni, uklízeli v obci směrem ke hřišti, okolí vlakové zastávky a směrem na Staré Smrkovice. O úklid směrem na Lískovice se postarala Monča, Tereška a Julča - asi uvítaly, že nejsou "pod dohledem nás dospělých". Zbylé směry - Obora a Tereziny Dary - uklízeli zástupci hasičů nebo Zetor klubu (jak už to u nás bývá, jsou to ti samí jedinci), obecního úřadu a Miša, Ája, Ondra, Anička s

tatínkem a Esterka s mamkou. Fotky vám napoví víc. Letos jsme na tuto akci částečně získali potřebné vybavení (rukavice a pytle) přímo od hlavních organizátorů úklidu. Motto letošního úklidu bylo "Přišel jsem, viděl jsem, uklidil jsem". Sesbírali jsme okolo 70 pytlů odpadků, dvě pneumatiky, matraci, dveře od skříně, ... V porovnání s loňským rokem je to méně, ale to by nás mělo těšit, protože si můžeme říct (nebo alespoň myslet), že se blýská na lepší časy a naše chování k přírodě se mění. Všechny pytle s odpadky byly uloženy do připraveného kontejneru k odvozu - DÍKY. Po ukončení úklidu jsme se sešli - alespoň většina - na fotbalovém hřišti ke společnému opečení burty. A i to se, myslím, vydařilo. Dětem byly předány diplomy Nejlepšího uklízeče/uklízečky. Ještě jednou děkuji všem účastníkům za pomoc. Věřím, že jsme si ten společný úklid užili, udělali jsme něco pro přírodu a naše okolí. Prostě přišli jsme, viděli jsme, uklidili jsme. Tak zase za rok...

Eva Jiříčková

Jménem TJ Ohnišťany, z.s. bych Vás, Vaše blízké, sportovní fanoušky, ale především zakladatele a hráče našeho klubu rád pozval na oslavu „40 let založení TJ Ohnišťany“. Oslava se bude konat 10. srpna 2019, tedy na pouť. Jde nám především o to se sejt, popovídat si, zavzpomínat si a třeba si i „zaskotačit“ s balónem na hřišti. Program je plánován od 13:30 hod. na hřišti a měl by obnášet:
Soutěže pro dospělé (něco málo s balónem)
Skákací hrad, překážková nafukovací dráha pro děti
Soutěže pro děti
Vystoupení D-klubu
Od 17:00 mistrovské utkání
Po zápase pak zábava pod pergolou

Po celý den by nás měl provázet náš skvělý DJ Tomáš Čáp. Na večerní zábavě nám zahraje DJ Petr Novotný. Celodenní občerstvení zajištěno v podobě opekaného prasete, klobás, palačinek a dalších pochutin, jež nám bude servírovat Karel Sýkora ze Smrkovic s manželkou. A samozřejmě nebude chybět ani občerstvení tekuté, se kterým se na nás těší náš místní hostinský Pavel Syříště a spol. Přijďte pobýt, těšíme se na Vás, za TJ Ohnišťany

Marcel Hlavatý

Ohnišťanský katastr a jeho tratě.

Je dost těžké hledat dnes místa už dávno zapomenutá! Ale, zkusím to – třeba probudím v některém čtenáři vzpomínky a lidé si je připomenou.

Ohnišťany byly druhou největší vesnicí v okrese! Jejich výměra byla 882 ha, z toho 589 ha polí. Představme si, že v době pobělohorské bylo na tomto katastru přes 60 rybníků! Jen málo jejich názvů ještě známe a zemědělských tratí ještě méně! A ještě složitější je prostorově je umístit!

Pokusím se aspoň některé připomenout.

Jedním z největších byl rybník Smrkovec. Silnice z Ohnišťan do Smrkovic, která se stavěla roku 1892 je vlastně hrází tohoto rybníka a musela se navážkou rozšiřovat. Rybník byl na ploše od železniční trati až k Smrkovicům. Ze vsí té vody je tam dnes pouze malý „písák“.

Za mostem – také se říkalo Zámostí – asi proto, že byl za mostem.

Na Lhotsku – pole za dvorem, také se tomu říkalo „Procházekův kopec“.

Název mohl vzniknout také proto, že tam kdysi měla být Ohnišťská Lhota a její existence není jistá ani dnes.

Na ohradě – část obce, kde byly chovány v ohradách – v dobách Valdštejnových – klisny a hříbata pro potřebu armády.

5. V Obře – asi myšleno V Oboře.

6. Ovčí luka – asi pastviny pro ovce.

7. Na Chmelnici – v těchto místech byl pěstován chmel pro panské pivovary. Je to místo u trati – za – kdysi – Ludvíkovými, dnes za Frydrýnovými.

8. V pokoji – dle vypuštěného rybníka. V popisu je psáno: „Mezi lukama a volšinou pak řeka padá a jde se podél řeky Javorky až k hranicím smidarským.“

Na Medyni – asi znamenalo „na pomezí.“

Na Matoušově – asi rozparcelovaný statek na čtyři hospodářství. Dnes Vrbovi, Mateřská škola, Dědkovi a Hanušovi..

Na Zlatě – snad zkomoleno „Na Žlabě“, což by odpovídalo terénu.

Pod dubinou – podle lesa Hořeníka,

U Hořeníka – u lesa.

Na Bílých honech – asi podle barvy země. Prostor proti Hořeníku.

Kališný – dle vypuštěného rybníka, kde se shromažďovaly kaly z polí.

Směr k Lískovicům.

Kordelík – opět vypuštěný rybník! Zase nám chybí silnice k Lískovicům a z ní odbočit pod les. Toto místo je poznamenáno tragickou událostí už z naší doby. Splašení koně zde zabili dne 14. června 1974 Rudolfa Šperka, který byl těmto koním dlouhá léta ošetřovatelem.

18. Na Lomenici – dle tvaru této trati. Je to remízek u cesty k Zádušníku a k Šaplavě.

Na Ohniským – trať polí pod Kamencem k železniční trati.

Na kuchyňkách – vyvýšené místo mezi nyní již dávno vypuštěnými rybníky. Prostor tam byl upraven tak, aby se tam dalo vařit při honech. Už nemá pamětníka, buď se nalézalo v lukách směrem ke Kamenci, nebo směrem k Lískovicům a k Tereziným Darům.

V Hladomři – opět podle vypuštěného rybníka – při cestě do Loučné Hory, v místě, kterému se říká u Šutráku.

U bažantu – rybník vypuštěný v roce 1773 proměněn na pole, louku a pastvinu – pod Zádušníkem.

Korečnice

Společnice

Na dlouhých – vzniklo rozdělením pastvin

Pod Šefrem – stávalo zde panské stavení a v něm bydlel zahradník Šefr.

Liščík

Hačkovský – oba rybníky byly vypuštěny roku 1773.

Zádušník – les mezi Hořeníkem a Podlesím – patřil vždy církvi

Strachova – trať polí mezi Hořeníkem a cestou do Podlesí

Na Černé – dle černé ornice

U mršníku – pod lesem, kde se zakopávaly mršiny zvířat

Na osickém – za tratí k Chomuticím

Asi si mnozí z vás pamatují nebo z vyprávění znají ještě i jiné názvy než jsem tady uvedla – držím se však zápisů z kronik.

Přiznám se, že jsem zpovídala mnoho lidí, kteří zde celý život žili a pracovali. U všech to dopadlo skoro stejně a pro mne nezapomenutelně a úsměvně! Když jsem vyslovila některý z těchto názvů, jejich výraz v obličeji se lehce zastřel, dostal zcela nepřítomný výraz, pak úsměv a jako z dálky slova:

„Jó, to tady bylo – ale kde?“

Přesto vám všem děkuji za trpělivost!

Pan Milan Purma

Pan Jaroslav Novotný

Pan František Šperk

Paní Marie Jůzová

Paní Hana Šulcová

Paní Eva Bačová

Díky vám všem !

L. Š.

Ohnišťanský pochod aneb poznej své okolí

8.5.2019 pořádala naše obec pochod za poznáním, dá se říci první ročník, zda bude další, to uvidíme. Proč zrovna 8. května? Byl státní svátek, nevím, zda si někdo všiml na hřišti uvázaných mašlíček v barvě trikolory, jelikož právě 8. května uběhlo 74 let (1945) od konce druhé světové války. Možná i toto datum zapříčinilo, že jediný den v týdnu bylo krásné počasí.

Myšlenka tohoto pochodu vznikla na jednom posezení, kdy velmi aktivní dámská společnost, možná ze srandy, možná vážně, vyslovila toto přání. Věta: „mohlo by se“ nebo „mělo by se“, je nejen v naší obci „drobek“ zakládáním, ale toto bylo vysloveno ve správný a čas a na správném místě. A tak vznikl nápad pochodu.

Místo, kde žijeme, by mělo být i místo, kam se rádi vracíme. Někdo místo, kde žije, zná velmi dobře někdo třeba zase vůbec ne, proto byla trasa směřovaná nejprve částí obce a posléze mimo obec, do míst, kam třeba běžně pěšky nechodíme. Start – fotbalové hřiště Ohnišťany – zadní cesta na Liskovice – Muzeum Liskovice – Tereziny Dary – Ohnišťany (délka cca 10 km). V 10 hod. bylo k našemu milému překvapení připraveno na startu 83 účastníků, děkujeme, že jste přišli tuto akci podpořit.

Pro účastníky byly po cestě rozmístěny informační cedulky s různými zvířátky, které žijí kolem nás. Do kartiček, které byly k dispozici na startu, bylo za úkol vyplnit správná zvířátka dle čísla uvedeného u cedulky. Malé překvapení bylo, že v průběhu cesty, byly umístěny také 3 pohádky, které pro nás připravil David Snopko, díky moc. Snaha byla zpestřit dětem i dospělým trasu tak, aby co nejvíce upoutala, bavila, ale zároveň i zanechala nějakou informaci o našem okolí.

O informace a obrázky se zvířátky, jsme požádali Štěpána Tobolku, který zvířátka připravil, poradil s rozmístěním tak, aby obrázky byly na místech, kde se tato zvířátka vyskytují nebo vyskytovala. Vše po našem rozmístění také pečlivě zkontroloval ☺, díky moc. Štěpán nebyl jediná kontrola, také nám vše pečlivě zkontrolovala malá „holčička“ Markétka, ta možná ví víc o zvířátkách než někteří dospělí, jen tak dál Markétko ☺.

A teď stručná informace k „malému“ MUZEU STARÉHO VENKOVA v Liskovicích. Když jsem domlouvala s Tomášem Novákem (majitel muzea), tuto prohlídku, netušila jsem, že muzeum je takto rozsáhlé, vřele doporučuji. Muzeum můžete navštívit po telefonické domluvě s majitelem.

Po ukončení našeho pochodu, bylo na fotbalovém hřišti, vlastně i v průběhu cesty, zajištěno občerstvení od chlebičků, sladkého, zeleniny, ovoce, gulášku, no prostě od každého něco. Paní starostka rozdělila dětem diplomy a děvčata nanuky na zchlazení.

Jelikož se jednalo o pochod z části po silnici 3. třídy, oslovila jsem společnost BESIP, zda by nám nemohla poskytnout nějaké reklamní předměty pro naše malé účastníky, což se nakonec podařilo. Zároveň i Policii ČR, která měla přijet s ukázkou zásahu nebo pouze rozdat dětem policejní omalovánky. Bohužel v tento den, musela zřejmě řešit jiný případ, proto k nám nakonec nemohla dorazit, ale to nevadilo, poslala nám přes Šárku J., alespoň dárčky pro děti. A ohledně zásahu? Máme naše hasičské auto a hasiče, kteří výborným způsobem dětem i dospělým ukázali dýchací přístroje, oblečení, stříkačku a povozili je hasičským autem a můžu říct, že nejen děti. Od Besipu, jsme dostali za úkol s dětmi udělat „testík“ dopravní situace, bylo překvapující, jak děti s rodiči test vyplňovaly. Snad se opravdu všichni něco naučili, děkujeme za Vaši účast.

Tuto akci bych možná nazvala (promiňte mi ten výraz): „Jak udělat z prdu kuličku“, když je dobrý nápad, tým lidí, kteří chtějí něco dělat ne pro sebe samé, ale pro nás všechny, jde vše lépe. Jsme jedna malá vesnice z tisíce jiných, tak ať se nám tu dobře žije a užíváme si všeho, co nám naše prostředí nabízí. Krásné léto všem.

L.Čápravá

Na Avon pochod i z Ohnišťan?

Praha? Pochod? Kdy a proč?

Spousta otázek, ale na každou z nich je předem daná odpověď. I ženy z Ohnišťan si pohrávají s myšlenkou se zúčastnit Avon pochodu. Slovo dalo slovo a v sobotu 15.6.2019 se u místní vlakové zastávky sešla parta „správných holek“, které nelenily, sedly v 8,04 hod. na vlak a rozjely se směrem na Prahu.

Nejmladší účastnice, která nemohla chybět, byla 7-letá Elenka Vrbová. Vyjeli jsme všichni podpořit dobrou věc, jedná se o Avon pochod-POCHOD ZA ZDRAVÁ PRSA.

Již 19 – tý ročník tohoto pochodu se jde s heslem „nezáleží, co máme na hlavě, ale co nosíme v srdci“!

Vstupenkou na tuto akci je charitativní tričko

v růžové barvě pro všechny ženy a s námořnickým pruhem pro muže.

Trička, která jsou úžasná a baví. I vlak, který nás do Prahy vezl, se proměnil v růžovo pruhovaný. Pochod byl odstartován přesně, když slunce bylo nad našimi hlavami – v pravé poledne. K dispozici všem přítomným byla neperlivá voda, jak jinak, než v růžových lahvičkách a součástí byly i samolepky ve tvaru srdce, spolu s růžovým fixem na popsání vlastního textu.

Srdce si mohl zakoupit každý dobrovolně a výteček šel na prospěch celé akce. Symbolická trasa, kterou jsme si prošli, byla dlouhá 3 km a vedla ze Staroměstského náměstí přes Pařížskou ulici, Čechův most na nábreží E.Beneše, nábr. kpt.Jaroše, Hlávkův most a končila na Ostrově Štvanice.

V cíli proběhl bohatý odpolední program, pochodu se zúčastnilo přes 20 tis. nadšených lidí. Elenka se zchladila ve Vltavě, my ostatní se zchladili nealkoholickým nápojem a za hudby skupiny Mirai se vydali na cestu zpět. I v této chvíli nás čekalo velké dobrodružství, vlak kterým jsme měli odcestovat, měl nejdříve 30 min. zpoždění, po 20 min. se objevil nápis „SPOJ ZRUŠEN“. Jak se dostat do Ohnišťan dříve, než skončí fotbalové utkání našich fotbalistů? Spěcháme na informace hlavního nádraží Praha – Hurá ☺. Je nám nabídnuto jet přes Kolín..... Vzhledem k tomu, že většina z nás, jela vlakem cca po 30 letech, tak je to velký úspěch, že jsme se domů dostali i s kávičkou ve vlaku. Závěr tohoto pochodu..... skláním se před všemi, kdo měl pro dobrou věc chuť toto absolvovat. DÍKY VŠEM.

Miroslava Vaculíková

Jóga v Ohnišťanech – jarní sezóna

Vše nějak plyne, něco rychle, něco pomalu, zrovna rychle bych řekla, že plyne náš kurz jógy u nás v OH. Opět jsme ukončili další kurz a budeme se těšit na další a to podzimní. V jarních měsících chodíme cvičit ven, pokud to drobek lze. Ono cvičit nad modrou oblohou a za zpěvu ptáků, je něco úplně jiného, kdo nezažil, nepochopí. Jsme velmi rády, že Vítka za námi dojíždí z Nového Bydžova, aby se nám věnovala čtvrteční večery, snažila se nás dostat z našich běžných starostí a hlavně srovnat páteř. Myslím, že se jí to daří velmi dobře, letos jsme už cvičili na fotbalovém hřišti, za školkou a samozřejmě naše kmenové prostředí je v naší hospůdce na sále, kde nám Pavel vždy prostor připraví. V minulém zpravodaji jsem Vás seznámila s tím, co to je „Namaste“, nyní bych Vás seznámila s tím, že naše tělo má 7 čakr (proudící energie), 1. Kořenová, 2. Sakrální, 3. Solar, 4. Srdce, 5. Krční, 6. Třetí oko, 7. Korunní. Všechny tyto čakry mají své umístění na lidském těle, pokud s nimi chceme pracovat, je třeba znát toto umístění. Každá má svou vlastní barvu, a i k mému překvapení, tato energie funguje. Pokud budete mít zájem, můžete přijít mezi nás zase na podzim, snad za námi naše Vítka (dovolím si ji už takto nazvat), bude chtít jezdit.

L.Čápková

Divadlo Praha 19.5.2019

Vy, kteří jste absolvovali výlet do Prahy do divala Palace, asi nejvíce můžete říci, jak se Vám toto představení líbilo. Bohužel, já jsem s Vámi jet nemohla, ale představení jsem viděla a bylo to Super: „ty vogó jako“ (kdo ví a byl na představení, pochopí). Autobus zastavil, co nejbližší co mohl, tzn. kousek od Muzea, divadlo se nachází blízko od „koně“ na Václavském náměstí. Kdo chtěl, dal si malé občerstvení a poté hurá do divadla. Doufám, že jste si to všichni, kdo jste byli, UŽILI ☺

Lenka Čápková

Ještě dvě fotky z jarních akcí k článku Z. Chalupy

Dětský maškarní 2019

Čarodějnice 2019

Uzávěrka příštího Zpravodaje bude 20.9.2019

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali a vyfotografovali Štraufová L., J. Bucek, další fotky L. Čápková, E. Jiříčková, D. Snopko